

Från djupet

Walfrid Engdahl

1916

Mitt i hopen av smilande gycklare
och av ödmjukt krypande fän,
ibland lismande slippriga hycklare
och bland böner, suckar och skrån
hörs ej livslystet klingande sången,
märks ej viljan, som önskar och kan,
ej den upprätta spänstiga gången
av en helgjuten självständig man.

Ty de fege befolka än tiderna
och försumpad ungdomen är.
De ha kvävtss de uppfriskande striderna
i osund och kvav atmosfär.
Och det varma och sprudlande blodet,
vilket livskraftigt sjöd och som brann,
har försvunnit tillsammans med modet.
Och det saknas en självständig man.

Att få bo bland de pösiga låtsarna
med moralen och kyrkotukt,
är som gift för de ärliga trotsarna,
är förpestad gravkammarlukt.
Deras dådkraft, I fege, förakten,
ty den uppbäres hänsynslöst sann,
och I bleknen och darren för makten
vilken ägs av en självständig man.

Hur de fylka sig snällt inom båsarna
med rostiga klavar och band
och stå lugna bak tillvridna låsarna
med en lam och orkeslös hand.
Se, de pröva ej styrkan mot banden
för att söka om bräckas de kan.
Ej en skråma får synas på handen
- ej ett spår av en självständig man.

Gå med plikter mot möglade gudarna
och för kungar och fosterland.
och att dyrka de glänsande skrudarna,
följa vinken från härskarens hand.
Att sig själv ge i våldet hos andra,
gå på knä tills medaljden man vann;
men ej våga förtryckarna klandra
som upprorisk och självständig man.

Men en gång skall de komma dock vindarna
med sitt domssorl i våldsamt fart.
Det skall rassla och skaka i lindarna.
Det skall ränsas och brännas snart.
När allt ruttet blev nergrävt i jorden,
då vi frihet och målet upphann.
Då den härliga stunden är vorden
för envar att bli självständig man.

Det Anarkistiska Biblioteket

Walfrid Engdahl
Från djupet
1916

Allarm 1 juni 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se